

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-é r i közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

25 év.

Ez évben egy negyed százada annak, hogy községünk Kegyura: Nagyméltóságú Pallavicini Sándor Orgróf ur, s főuri neje: Szécsényi Irma grófnő Isten oltáránál örök hűséget esküdtek.

Nagy idő 25 év a népek s nemzetek életében is, még több az egyesek életében.

Ha végig tekintünk a főuri hitestárs 25 évén, sajnálattal ki kell jelentünk, hogy az nem volt zavartalan.

E 25 év folyamán dőlt ki a család törzse: Orgróf urunk édes atyja; de lehullott a negyedszázad koronája is: a feledhetetlen emlékü édes anyja. Nagy csapások! azonban nem elviselhetetlenek, mert hiszen mindkét esetben a természet rendes folyása érvényesült: hosszú áldásos élet után a legkésőbb korbán cserélte fel mindkét főuri sarj a földi létet az örökké valóval.

Mindezzel nem elégette meg a nagy Alkotó, hanem végig kelle szenvedniök ama megmérhetlen csapást is, mi az atyai s anyai szívet akkor érte, midőn szeretetük zálogát, első szülött fiukat: Károly orgróft szakitá le a kérlelhetlen halál szülői szerető keblükről.

E csapás közepette boldog házasságtik volt csupán ama fegyver, melylyel vértézve magukat, a rémitő csapás alatt össze nem roskadtak.

Nem akarjuk a multak felemlítésével a még mindig sajgó sebeket felszaggatni, csak egyszerűen rá akarunk mutatni arra, hogy a fájdalom, a baj, egyként felkeresi ugy a palotákat, mint a szegény gunyhókat, s részvétünket kiérdemli a szenvedés, bárhol zajlik is az le.

Egy negyed század mult el a főuri család felett, mit kölcsönös szeretetben, örvendő szép gyermekeiknek, töltének el.

A tisztelgők serege siet az orgrófi családhoz, hogy lerójjá tiszteletét, szeretetének kedves adóját a jubiláns főuri hitestársnak.

Mi is sorakozunk! Zengjük el szívünk érzését községünk Kegyurának: a késő sirig zavartalan legyen családi boldogsága; hasson fel imánk a Magasságbeli trón zsámolyához: adjon községünk jótévőjének vidám s meglegedet napokat, sok örömet, a szomorúságban vigasztalást, s éltesse a főuri párt még sok százezerek boldogítására.

Az ideai termés. Megpendült már az arató kaszája. A Tisza jobbparti homokon már rozs kereszték gyönyörködtetik a járó-kelő szemeit, még néhány nap s általános lesz az aratás.

A gazdasági év oly előrehaladott, hogy immár lehet, sőt kell is az ideai termésről gondolkozni, beszélni. Hazánk különféle vidékein nagyon elütő a kilátás az ideai termésre. Vannak jó gabnák, közepesek, gyengék, sőt nagyon rosszak is. Jó termésről az idén szó sem lehet. A rozs jobb mint a buza. A tapasztaltak után ítélve nem ítéhetjük meg a helyzetet jobban, mintha azt mondjuk, hogy Magyarországon gyenge közepes termés ígérkezik. Vármegyénk területén a mi határunk termés dolgában az elsők közé tartozik.

Közép Európa termelése gyenge, sőt roznak mondható. Francia és Németországból gyenge termést jeleznek. Oroszországban s Romániában — mik erős versenytársai a magyar buzának — kitünő termés ígérkezik.

Amerikából a hírek jó és rossz termésről variálnak. A magán tudósítások gyenge termésről adnak hírt, míg a gabonakereskedők már szaturálták a világot azon hírrel, hogy Amerikában a gabna termés mesés, s hogy Amerika ez idén óriás tömeg gabnát vet a középeurópai piacokra. Hogy melyik hír a való, a legközelebbi jövő mutatja meg.

Bármint álljon a dolog Amerikával, egy a bizonyos, az t. i. hogy a Közép európai piacot vetélytársaink: Oroszország, Románia előzönlük gabnával annyira, hogy ez idén jó árakra nem számíthatunk.

Aratásunk ez ideai képe tehát ez:

A statisztikai adatok szerint Magyarország ez idén mintegy 35 millió

métermázsa gabnára számíthat, ez hazánkban közép termést jelent, miből önként következik, hogy kevés lesz, mit eladhatunk, s kevés pénzt kapunk érte. Isten óvja hazánkat a gazdasági válságtól.

Iskola építés.

Ugy tudjuk, hogy iskolánk államosítása alkalmával a magas kincstárral kötött szerződés szerint a központi iskolának föl kell építve lenni 1903. január 1-re, vagy a mostani rozoga iskolákat kell oly karba hozni, hogy azt a kir. tanfelügyelő átvehesse. azzal meg legyen elégedve. Itt van tehát már az idő arra nézve, hogy e fölül is gondoskodjunk és a községi képviselőtestületnek figyelmét e fontos dologra a tizenkettedik óra előtt felhívjuk.

Tudtunkkal nincs Mindszent községének ez ügynél, a központi iskolaépítésénél égetőbb kérdése.

Igaz, nagy és fontos dolgokba, — utca kövezés, járda építéshez, — fogtunk, de az csak dicséretére válik községünknek és azt mutatja, hogy a korral haladni akar, és épen azért szólunk a fenti dologról is, mivel tudjuk, hogy a szép, nemes és jó ügytől a község vezető egyénei sohasem zárkóztak el. Fel tehát buzgó férfiak munkára! ne hangoztassuk mindig azt a „majd“ határozatlan időt jelentő szöccskát, mert akkor csakugyan sohasem lesz központi iskolánk.

Tegyünk, ne „majd“-ozzunk. Ha ezt hangoztatta volna Arpád apánk, e hazát talán még most sem nevezhetnők édes magyar hazának. Ha ezen szöccskával éltek volna a pesti ifjak 1848. márczius havában, akkor a kivívott dicső szabadság talán csak a késő időben érkezett volna el.

Szükség van a gyors elhatározásra. Községünk környékén mindenütt serényen dolgoznak e téren. Nekünk is haladnunk kell. Mindszent községe, mint e megye legnagyobbika, nem maradhat el e téren sem a többi községektől, határozunk kell, hogy

építünk; határoznunk kell, hogy hova és hogy hány tanteremre.

Szerény nézetünk az iskola építéséről a következő: iskola helyül az u. n. „Ujvilág“ kerthelyiségnél alkalmasabbat, jobbat nem találhatunk, s úgy tudjuk, hogy az e célra is adományoztatott nemes szivü Órgrófunk által. Hány tanteremre építsünk? az attól függ, hogy azon nézet — mi talán helyes is — megmarad-e továbbra is, hogy két első vegyes osztály a csucson és az alvégen legyen, azért, hogy a 6 éves kis nebulóknak tél-viz idején ne kellessék hosszabb utat tenniök, s hamarabb találhassák, foghassák meg osztályuk kilincseit. Ha ez fennmarad, akkor, tekintve a tanulók létszámát, szükség van a központi iskolánál: 3 I. oszt., 4 II. oszt., 3 III. oszt., 2 IV. oszt. és egyelőre 1 V. és VI. osztályra, összesen 13 tanteremre, mit kiegészíteni kell természetesen a jövőre számítva 1-2 tanteremmel. Lenni kell benne 1 gyűlésteremnek, tanítói könyvtárnak, mi összekapcsolható a nép- és ifjúsági könyvtárral és 1 szolgai lakásnak.

A kivitel, módozat, a terv-készítés, a pénzbeszerzés, mindoly dolgok, melyek időt, még pedig hosszabb időt igényelnek; ezért, az idő rövidségénél fogva: „munkára fel!“

—y—r.

VEGYESEK.

— **Jubileum.** Ez évben van 25 éves fordulója órgróf ur és főuri neje boldog házasságának. E hó 21-én volt a csongrádmegyei kegyuri templomokban hálaadó isteni tisztelet. A mindszenti templomban ugyancsak 21-én d. e. 9 órakor volt a nagymise, melyen részt vettek az uradalmi tisztikar, a községi előljáróság.

— **Üdvözlét.** Azon alkalomból, hogy az órgróf ur jelen évben ünnepli házasságának 25 éves jubileumát, Mindszent község előljárósága üdvözlő feliratot küldött a főuri családnak.

— **Tömörkény.** A tömörkényi templom újra építése ügyében kiküldött bizottság eljárt küldetésében. A váci püspök nyújtotta be a vallás- és közoktatási miniszter urnak a bizottság által szerkesztett kérvényt. Remélhető, hogy az ügy sikeres megoldást nyerend.

— **A megyei tisztujítás előkészítése.** A vármegyékben ez év december havában lesznek országszerte az általános tisztujítások, melyek előkészítése érdekében a belügyminiszter most körrendeletet intézett az összes vármegyei törvényhatóságokhoz. A rendeletben a miniszter meghagyja, hogy a megyei törvényhatóságok az 1902. évi virilis névjegyzék kiigazítását, valamint a megyebizottsági tag választásokat oly időben igyekezzenek keresztülvinni, hogy az általános megyei tisztujításban már az új, 1902. évre érvényes megyebizottsági tag-

névsor alapján vehessenek részt az új megyebizottsági tagok; tehát oly időben, hogy a tisztujításig az esetleges panaszok tárgyában már a közigazgatási bíróság is határozhasson. Az általános vármegyei tisztujítás máskor is így történt különben meg. Ebben a választásban mindig az új megyebizottsági tagok vettek — mint szavazók részt.

— **Halálozások.** Mély részvétellel értesülünk Megyeri Pál lakostársunknak f. hó 19-én történt elhunytáról. Temetése f. hó 20-án délután 3 órakor ment végbe nagy részvét mellett, melyen a helybeli takarékpénztár, melynek Megyeri több éven át felügyelő bizottsági tagja volt, valamint a helybeli „Iparosok és Kereskedők Köre“ testületileg vett részt. A gyászaborult család a következő gyászjelentést adta ki: Alólírottak a legmélyebb fájdalomtól megtört szívvvel jelentik a legjobb férjnek, atyának, testvérnek és vőnek Megyeri Pálnak folyó 1901. évi június hó 19-én hajnali 2 órakor, életének 52-ik, boldog házasságának 5-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi maradványai f. hó 20-án, d. u. 3 órakor fognak a rom. kath. anyaszentegyház szertartásai szerint örök nyugalomra helyeztetni. Mindszent, 1901. június 19-én. Aldás és béke lengjen porai felett. Özv. Megyeri Pálné szül. Szomoru Rozália neje. Megyeri Erzsike, Megyeri Palika gyermekei. Pásztor János fogadott gyermeke. Megyeri Kristóf, Megyeri Apolló testvérei, Szomoru Márton és neje szül.

TÁRCZA.

A „Mindszenti Lap“ eredeti tárczája.

Szomoru névnap.

Irtá: Th. K.

Verőfényes tavaszi reggel van. A nap teljes pompájában uszik az azúr-kék égen, még mindig huzván maga után biborpalástja szakadozott foszlányait, melyben mint hatalmas király már jóval előbb jelent meg a horizont fölött. A közeli lombkoszorus hegyek mindmegannyi aranyhegy, a fűszálak harmateppjei mindmegannyi igazgyöngy csilognak a nap fényében. A játszi napsugár behatol a lombok alján elrejtőzött szerény ibolyához s nyájas mosolygással — jó reggelt — kíván neki; eljut a sárga kankalin s a vízi nefelejts, a szép gyöngyvirág s a szűzi lilium lakóhelyéig s enyeleg velök is, míg a lombos fenyők meg nem irigylik a kicsinyek e kedves boldogságát s nagy koronás fejükkal föl nem fogják a nap arany sugarait. A hegy alján s a keskeny hegyi ut mentén korán viritó mandulafák diszlenek. Most vannak a virágzás tetőpontján. A ki az Erdős-Kárpátok éjszaki lejtőjétől jövő e vidék felé veszi útját, úgy tűnik föl előtte az egész hegyláb, mint nagy hólepellet bevont terület s a hegyre vezető ut, mint tej-ér a zöldelő hegy közepén. Alant virágos rétek, ligetek, cserjék pompáznak, hol a csalogányok egész zenekara csattog, honnan a meuták és ibolyák illatfelhői szállonganak fölfelé.

Felébredt a nagy természet téli ál-mából. A merre nézünk mindenütt élet, nyüzsgő élet! Száz meg száz dalos madár énekel vígan a fák ágain, elbájlolva az utast, kit útja arra visz. A fülemülék behizelgő danája, a rigók kedves dala, a vadgerlek méla bugása valami kimondhatatlanul szép consonantiát idéznek elő. Itt a jövendőmondó fujja egyhangú nótáját, amott a természet ácsa, a harkály kopogtatja szakértelemmel az odvas fák kérgeit, vagy fürge mókus szökik merészen ágról-ágra. Itt fényes fadarázs zümmög, amott szép himes pillangó repül virágról-virágra. A nap sugarai mindezeket fénylő színnel vonják be s úgy ömlenek el a fenséges vidéken, mint valamely titokzatos hangulat, mely arra van hivatva, hogy egy pillanatra kiengesztelje a szívet az étellel! Igazán bámulatos e vidék fensége! Boldog birtokos te!, ki magadénak mondhatod e tündér-ligetet, van-e nálad boldogabb ember, ugyan van-e?!

Az említett keskeny hegyi ut az egyetlen biztos feljáró a meredek hegyre. Szeredy gróf, a vidék ura csináltatta még a negyvenes évek derekán.

Olyan ez ma is, mint harmincz év előtt; harmincz tavasz rá nézve harmincz ujhódás volt. Azóta, hogy ifju neje, a szép Ráday Irén grófnő oly szerencsétlenül lezuhant a mély, sziklás völgybe, mindennap látták a gróft emez uton magányosan fölfelé haladni. Vadászfegyvere, táskája mindig oldalán volt... Miért mehetett volna másért, mint vadászni! Egy szép tavaszi estén aztán a hegytetőn ta-

lálták őt meghalva. Azt mondták szívszélhűdés érte; tovább nem kutatta senki. — Jólelkű, de különc volt egész életében, különc a halálban is, — mondogatták a környék zsellér-emberei s tovább nem törődtek vele.

Bizony pedig nem vadászatni járt a hegyre Szeredy Arthur gróf!

* * *

1845-öt irtak. A szép ibolyafakasztó tavasz talán negyvenöt év óta sem tért vissza oly kedvesen, mint ez évben, de talán az ősi Szeredy kastélynak sem voltak még boldogabb lakói, mint most... Négy legjobb ménjén vágtatott hazafelé Arthur gróf. Eperjesen volt. Holnap Irénjének nevenapja. A drága gyöngyökkel és gyémánttal diszitett diadém még a mult héten elkészült ugyan a leghiresebb eperjesi ötvösnél, de nem mert érte hemenni, nehogy neje tudomást szerezzen róla, s az oly régen tervezett „meglepetés“ valamiképen kitudódjék. Most, hogy a kamarilla által kinevezett új megyei adminisztrátor Eperjesen időzik, könnyen találhatott ürügyet, hogy menetelének igazi célját eltitkolja felesége előtt.

Oh! mily öröm, mily boldogság vár reá, ha hazaér! Mily igézően szép lesz ebben az ő egyetlene! Az alabastrom homlok, azok a hollófürtök, azok a mindennél ragyogóbb szemek, most az egyszer megkapják megillető diszöket. Ő maga fogja feltenni Irénjének fejére, igen ő maga! Mily forró ölelés, mily édes mosoly, mennyi kedves, hizelgő szó lesz ezért jutalma,

Gyüge Rozália após, illetve anyós.

Több helybeli családot gyászba borító hír érkezett községünkbe Szentestről f. hó 17-én, mikor is Hahn Izidorné, szül. Cukermanna Váler, Diamant Ignác unokája, élete 20-ik évében, épp házassága első évforduló napján, gyermekágyban hirtelen-váratlanul elhunyt. Mint a szentesi lapokban olvassuk, temetése oly részvét mellett ment végbe, minőre Szentesen alig emlékeznek.

— **Kutba fult gyermek.** Bacsa Ferenc 2 éves gyermek e hó 16-án délelőtt egy őrizetlen pillanatban a konyhából kiesonva, az udvaron levő 60 cm. kávélyu kutba beleesett s belehalt. A gyermek anyja a mezőre távozott el, s azt Oroz Istvánnának, a háztulajdonos nejének gondjaira és felügyeletére bízta; a míg utóbb nevezett kis gyermekének szoptatása végett a konyhából a szobába bement, ezen őrizetlen pillanatot felhasználva a kis Bacsa Ferenc kiszökött, a kuthoz ment a hol halálát is lelte. Ez alkalomból nem mulaszthatjuk el a közönség, de különösen a háztulajdonosokat felhívni, hogy kutjaikat sarkos fedővel ellássák akként, hogy azt a gyermekek felnyitni ne bírják, a szülőket pedig, hogy gyermekeiket egy percze se hagyják felügyelet nélkül, mert azokivül hogy gyermekeiket elveszithetik, s lelkiileg bűnhődnek, a törvénnyel is leszámolniok kell.

— **Jótekonyság.** E hó 20-án Pallavicini Sándor őrgrof ur 400 koronát küldött a mindszenti szegényeknek.

Ó lesz a világ legboldogabb embere . . . Ily érzelmek változtak a hevesen dobogó szivben a mint a kastély felé közeledett. Most nem érdekelte őt a külvilág. Merőn bámult a százados tölgyekkel szegélyezett utra a nélkül, hogy látott volna valamit. Lelkét átadta érzelmeinek; hasonlított ifjúkori ábrándjait a valóval s úgy találta, hogy azok csodálatos módon egyeznek. Az az eszményi kép, melyet annyiszor és oly sokféleképen színezgetett ifju, csapongó képzeletével, most valóságban állt előtte. De nem! Hiszen a valóság még ragyogóbb, a valóság még szebb, mint gondolta . . .

Egyszerre bintó robogás hallszik a távolból. A gróf fölvetette tekintetét. Egy fogat jött szembe közvetlen a kastélytól vezető uton. A hintóban, a mennyire a távolság látni engedé, egy férfi ült, ki a mint észrevette az országuton közeledő hintót, felállt s a kocsihoz valamit szólt, ki rögtön letért egy mellékutra s nyilsebesen vágatva eltűnt szemei elől. Arthur gróf zavartan tekintett maga elé, arca elsápadt, az izgatottság minden tagján észrevehető volt. Idegesen rángatta vissza a gyeplőt s a lovak megálltak. „Mi ez? . . . ah! az nem lehet! . . . csak talán nem?” . . . tépelődék magában a gróf, lelki küzdelmének akaratan kívül eme töredezett szavakban edván kifejezést. Majd néhány pillanatyú benső küzdelem után — mint a ki leszámolt körülményeivel — a lovak közé vágott s gyors futásban irányította lovait arra, hol az idegent eltűnni látta. Néhány perc múlva ő is a mellékuton volt. A

— **Országos vásár.** A mindszenti országos vásár folyó hó 29. és 30-án fog megtartatni.

— **A derekegyházi ut — müut.** Szentés város képviselő-testülete felterjesztést intéz a vármegyéhez, hogy a szentes — derekegyházi-ut vétessék fel a törvényhatósági uthálózatba és müüttá fejlesztessék. Ennek a felterjesztésnek aligha lesz fogantja, mert a multkori megyegyülésen is szóba került már ez az ut-ügy, de minden eredmény nélkül. Szentés város most felszólítja Derekegyháza és Mágócs községeket is, hogy csatlakozzanak a kérelemhez.

— **Szerencsétlenség.** Földvály Mihály szegvári harangozónak a felesége f. hó 19-én az udvarukban levő kut kávéjára állott. A korhadt deszka azoaban összeomlott s Földvály Mihályné a kutba esett. Az asszony nem vesztette el lélekjelenlétét, hanem egy kiálló téglába kapaszkodott s így tartotta magát a viz felszínén míg segítség nem érkezett. Az elősiető emberek — ámbár mentés közbe kétszer is vissza ejtették a hideg fürdőbe — szerencsésen kimentették az asszonyt, kinek az ijedtség kívül komolyabb baja nem esett.

— **Tűz.** Folyó hó 19-én esti 9 órakor félrevert harangok rémes kongása zavarta meg a szegváriak csendes nyugalma, jelezve, hogy az I. tizedben tűz van. Csatornai Péter házában támadt eddig ismeretlen okból tűz, mely a gáztetővel fedett lakóházat néhány perc alatt teljesen elhamvasztotta. Az épület ugyan biztosítva volt,

hintó ismét feltűnt előtte, de már a messze távolban s alig szemlélé még néhány pillanatig, eltűnt a távoli erdő sűrűjében. A gróf visszafordította lovait; hasztalan menne már utánna, el nem érhetné. A gyeplőt átadta a kocsisnak s maga hátra ült.

Oda volt minden boldogsága! A gyanu férgé támadá meg s marta szivét. Borzasztó gondolatok szülemlettek agyában. Ime a feleség, kit ő annyira szeret, kiért meg tett volna mindent, ha látta, hogy kedvet szerez neki; kiért feláldozta volna életét, utolsó csepp véréit, most ily rútul kijátsza, megcsalja; a feleség, ki neki örök-hűséget esküdött, most szentségtörő kezekkel tépi szét a köteléket, mely eddig őket egymáshoz fűzte. Oh! bár előbb tudta volna, hogy ennyi az asszonyi hűség! De megbosszulja magát a hitvány némbere. Ha szétrombolta boldogsága kis világát, ő sem fogja élvezni a vélt boldogságot. Megbosszulja magát, arra esküszik!

A koci ezalatt a kastélyhoz ért. Soha ily színben nem tűnt még fel előtte az ősi ház, melynek ugyszólván minden kövéhez egy-egy édes emlék fűzte, most mintha szánólag tekintene rá; a régi szolgák, kiknek őszinte, ismerős arcuk máskor oly jó benyomást tettek rá, ha a megérkezőnek eléje siettek, most mintha kétes mosolylyal, ravasz, cselszövő arcczal fogadnák őt.

(Folytatása következik.)

de a padláson elégett ruhaneműek és élelmiszerekben jelentékeny kára van Csatordainak.

— **Közügyülés.** Szegvár község képviselő-testülete folyó hó 23-án — vasárnap délelőtt — rendkívüli közgyűlést tart, melynek napirendjére a kontraiföldbirtoknak néhai Kohn Adolf örökösaitől leendő megvétele tárgyában intézkedés van kiűzve.

— **Iparpártoló szövetség Vásárhelyen.** A legutóbbi időben egy üdvös és messzire kiható fontosságú mozgalomnak vagyunk tanúi és szemlélői országsherte. Iparpártoló szövetségek vannak alakulóban az ország minden részében, melyeknek nyíltan és őszintén bevallott célja a hazai, lehetőleg a helyi ipar felkarolása s ez által százados mulasztásoknak a helyrehozása, jóvátétele. Meggyőződött róla és belátta már a magyar társadalom is, hogy a hazai ipar fejlesztése igen lényeges része az ország közügazdasági fejlődésének, megerősödésének s azért, ha későn is, de végre sorompóba lépett és mozgalmat indított abban az irányban, hogy az eddig tapasztalt közönyösséget megszüntesse, az érdeklődést saját iparunk iránt felkeltse s annak felvirágozását minden lehető eszközzel előmozdítsa. Vásárhely iparosságának husvétü értekezletéből kifolyólag Juhász Mihály polgármester f. hó 16-ára, a mult vasárnapra, hívott össze egy széleskörű értekezletet az iparpártoló szövetség szervezetének előkészítése céljából, mely értekezleten igen tekintélyes számmal vettek részt a meghívottakon kívül a kereskedők és iparosok is, kik egyhangulag kimondották, hogy főleg a helyi ipar pártolása szempontjából tartják szükségesnek a szövetség megalakítását. Az alapszabályoknak és a szövetség működési tervzetének kidolgozására Juhász Mihály elnökle alatt egy bizottság küldetett ki, mely a tervzetet elkészítvén, azt tárgyalás végett egy újabb értekezlet elé fogja terjeszteni.

— **A „Zenélő Magyarország“ zongora és hedegü zeneműfolyóirat** június 15-iki 12. füzeté igen érdekes tartalommal jelent meg, A mindenütt kedvelt zeneműfolyóirat e száma tartalmazza a következő darabokat: I. Lengyel Miska „Bucsuzik a feoske madár“ magyar dalát. II. Tschaiikovszky Péter „Mazurka de salon“-ját. III. Huber Sándor „Mi a szerelem?“ Dalkeringőjét. Minden száma hasonló gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország“-nak. Ezenkint 24 füzet, minden füzet 10—10 oldal hangiegy tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű ujdonságokból összeállítva 242 oldal tartalomért 12 korona, félévre 12 füzet 120 oldal tartalomért 6 korona és negyedévenkint 6 füzetért 3 korona az ára. Előfizetheti az 1901. VIII. évfolyamra a „Zenélő Magyarország“ (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalában. Budapest, VI. Csengeri-utca 62/a honnan megismerésre mutatófüzetet 60 fillér be- küldése ellenében küldenek.

Csábító levelek.

Minden gazda tudja, hogy a hesszeni légy ellen milyen fortélylyal kell élni. A tarlót hamar felszántjuk s a szélein bevetünk néhány ölet még augusztusban. Akkor petézik a hesszeni légy, a mely iva dékairól gondoskodni kíván, hát siet a zöld vetésbe elhelyezni a tojását. A gazda aztán szeptemberben, októberben újra felszántja a vetést, ezzel megöli a pusztító állatokat. Mert csak csalogató volt a vetés.

Ilyen csalogató vetés fortélyával élnek most a messzi tengermelléken Brémában, a véreinkkel szemben. Embereket csalnak törbe. Mert levelek jönnek messzi Brémából hazánkbeli emberekhez, gazdákhöz, teli osztogató igérettel, melyek a legszebb színben tüntetik fel a kivándorlást és részletes utasításokat is tartalmaznak az utazásra, úgy, hogy a földmives nép jobban van már tájékozva az iránt, hogy — miképen, merre visz az ut Amerikába, mint akárhány kaputos ember.

Hogy jöhetnek ezek a levelek a gazdákhöz, honnan tudja az a brémai hajózási vállalat olyan pontosan a címüket, nevüket, lakásukat, még az utolsó póstát is! Honnan van tájékozódva arról, kinek küldhet csalogató levelet, ki van olyan anyagi helyzetben, hogy ilyen utat megtehesse?

Azt hisszük, a vállalatnak ügynökei vannak, akik titkon bejárják a falvakat, kérdezősködve, szimatolva mindenfelé. Előbb csak a felvidéket árasztották el ezek az ügynökök, ma már megfordulnak vidékünkön is, behálózzák a könnyen hívőket és csábítják ki hazánkból a munkabírókat. Es teszik mindezt azért, hogy egy utazási vállalat gazdagodjék és ők megkapják az eladott lelkek után a százalékot.

Összeszedik, összeírják itt ez ügynökök a neveket, kimutatást készítenek vagyoni, családi állapotról s ezek nyomán küldözgetik Brémából a csalogató leveleket mindaddig, míg sikert nem érnek, ami a legtöbb esetben megjön. A szebb jövő reményében megbarátkozik a könnyen hívő nép azzal a gondolattal, hogy itt hagyja a földet, melyben szülei nyugosznak és elmegy tengeren tulra, új hazát keresni.

Mert az a haza — azt hiszi — szebb mint az itthon való. Hiszen eldöradót ígérnek a csalogató levelek. Majd hogy azt nem mondják: borral mosdanak, kolbászszal törülködnek ott kint, aranypénzt adnak kis munka után s az ember hajlékában zsákkal áll az öreg pénz, mint itthon a buza, cséplés után.

Jó is volna, ha így volna; de nincsen így. S hogy nem így van, bizonyosságra az onnan tulról érkező sok panaszos levél, amit azonban már nem ügynökök írnak, hanem azok, a kiket az ügynökök törbe csaltak, alábbvalókká tettek a kol-dusnál, mert mindenükből kifosztották őket.

De mit ér a késő bánat annál, a ki elkótyavetyélte itthon mindenét, aztán követ reménységgel utra kelt s eljutván az ígéret földjére, ott élete, további útja tövissekkal, egymás után kiujuló nyomorúsággal volt kirakva. Mit használ annak, a ki jeltelen sirban nyugszik távol hazájától, távol övéitől, hogy szenvedéseitől jótékonyan megváltotta őt a halál — ott az idegenben . . .

Ezeknek nem használ a mi figyelemzetésünk.

De azoknak, a kik a hazától való elszakadás gondolatával még foglalkoznak, még nem késő a mi igaz szívből jövő tanácsunk: ne hallgassanak a csalogató levelekre, ne legyenek földönfutó sehonniaiak, hiszen van szerető hazánk, mely mindnyájunkat ápol és eltakar.

Köszönet nyilvánítás.

Mindazon jó barátok és ismerősök, kik felejtethetlen férjem temetésén megjelentek, vagy részvétüknek más uton is kifejezést adtak, — fogadják e helyen is hálás köszönetemet.

Özv. Megyeri Pálné.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos
Weisz Ignác.

A tiszántuli járás főszolgabirájától.

4295. szám.
1901.

Hirdetmény.

A Mindszent községben lemondás folytán megüresedett, s évi 800 korona fizetéssel javadalmazott **községi végrehajtói állásra** pályázatot nyitok, s felhívom az állást elnyerni szándékozókat, hogy szabályszerű módon fölszerelt pályázati kérvényeiket hozzám folyó évi **julis hó 3-ának d. u 5 órájáig** annyival is inkább benyujtsák, mert a később érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

A szóban forgó hivatali állás a folyó évi **julis hó 4-én tartandó községi közgyűlésen** fog betölteni.

Mindszent, 1901. évi június 22.

Tary István,
főszolgabíró.

Hirdetmény.

A Cs.-Mágocsi uradalmi „**Tibortelep**“ ez évi must. csemegeszőlő és törkölytermését áruba bocsátja.

Must kisebb nagyobb mennyiségben helyszínén a vevő edényébe fog szüretelni.

Csemegeszőlő eladás a tőkén, vagy helyben megszedve, vagy beszállítva.

Borfajok mind fehér és pedig fele részben olasz rizling, fele részben mustos fehér, erdei és slankamenke.

Csemegeszőlő fehér Shasselás, ezenkívül kisebb részben piros Shasselás és Alexandriai muskatály.

Szüretelés kezdete a lapokban ideje korán közzé fog tétetni.

Előjegyzések sorrendje be fog tartatni azok beérkezte szerint; melyeket elfogad, és az árakra nézve felvilágosítással szolgál

az urad. jószágfelügyelőség.

Hólyagpapír

legjobb minőségű
valamint

A b a d i e

zigaretta hüvely, helyben a nyomdában jutányos áron kapható.

Dr. Szathmáry Mihály

ügyvédi irodáját

Szentesen, a Gömbös-féle gyógyszertár melletti házban

megnyitotta.

E s y

jól irni és olvasni tudó

f i u

a helybeli könyvnyomdában tanoncznak felvétetik.